

NO EN RATLLIS

LA REVISTA DEL MERCÈ

Número 10

Desembre 2004

Exemplar gratuït

Bon Nadal!

M e r c e
I E S
R o d o r e d a

EQUIP DE REDACCIÓ

El grup de CV 2n curs d' ESO compost per:

Raul Castillo
Sergio Moreno
Raquel González
Raquel Rodríguez
Noelia Teodoro
Alba Aragay
Naila Blanco
Adrián Palomo
Eric Duarte
Albert Garcia
Pedro Linares
Victoria Rey
Laura Urchaga

DIRECTORS:

Sra. Roser Campi
Sr. Angel Gómez

SUMARI

Editorial	3
Mediació	4
Els delegats	4
La Castanyada	5
Les sortides	6
La Gimcana	8
Còmic	9
Princesa de dia, bruixa de nit ...	10
Entreteniments	12

EDITORIAL

Amb aquest exemplar de la revista mirem de fer un resum breu d'algunes de les activitats que hem fet a l'institut en aquest primer trimestre. Veureu un article sobre mediació, perquè creiem que encara no es coneix prou el tema, tot i haver-ne parlat el curs anterior. De les sortides de tutoria, us oferim el reportatge de dues, la de 2n i la de 4t d'ESO. També resumim el que vam fer durant la castanyada i altres actes més recents. Continuem amb la secció d'horòscops, molt adaptats a la nostra vida escolar. I teniu alguns laberints per si us voleu perdre.

De cara al segon trimestre, volem demanar-vos molta col·laboració per fer la revista. Són quatre, com a mínim, els viatges que es faran, dos d'ells a l'estranger, i la majoria de participants voldran veure's en el reportatge corresponent; per aconseguir-ho, necessitarem les vostres fotografies i els vostres textos. No dubteu a fer-nos-ho arribar. També us convidem a expressar les opinions amb articles o cartes, a aportar textos de creació, dibuixos... el que vulgueu!

Mentrestant, us desitgem a totes i a tots molta sort per aquest dia –en la loteria, en les notes... – i **MOLT BONES VACANCES!**

Mediació

Com bé sabeu, el nostre institut és capdavanter en l'Hospitalet en l'ús de la mediació per tal de millorar la formació cívica de l'alumnat i d'evitar processos sancionadors. La mediació és una forma de resoldre conflictes entre iguals, de manera que totes dues parts en surtin beneficiades. Un equip de mediadors, format per dues persones, ajuda les parts en conflicte a trobar una sortida bona per a tothom. La mediació garanteix el secret, la llibertat i el respecte a les parts enfrontades.

Durant el curs passat, un grup força nombrós de gent, amb representació de mares, professorat, personal no docent i alumnat, va fer un curs de preparació per convertir-se en mediadors. És bo que l'equip de mediació estigui format per un nombre no excessiu de persones i, a més, amb disponibilitat per reunir-se en hores de pati o al migdia, que és quan es poden fer les mediacions. Per tot plegat, s'ha format un equip de mediació reduït, on no s'integra ni la meitat de persones que va fer el curs. Això ens permet afrontar el relleu en l'equip actual amb optimisme: hi ha tot de gent formada a punt per substituir l'actual.

Els delegats

Problemes, ara

Aquest article tracta de fer veure la importància dels delegats a l'institut. Sembla que la gent que vota els delegats no té en compte el poder que els dóna, perquè un delegat pot gestionar l'endarreriment d'exàmens, donar l'opinió sobre la classe als professors... El problema que hi ha és que els alumnes escullen un delegat i després no li fan cas. Ser delegat sembla fàcil, però llavors, perquè ningú no vol ser delegat? Els alumnes voten a una certa gent per «fotre'ls», perquè els consideren com a «empollons» o per eliminatòria, perquè no troben ningú més a qui votar. Hi ha algun delegat que no l'hagin votat per un d'aquests motius? No ho crec; així que demanaria que es votés amb seny.

Victòria Rey i Laura Urchaga

Implantar la mediació com a forma de resolució de conflictes demana temps i coneixement del procés per part de tots. De moment, són pocs els casos mediats, però les persones afectades parlen bé dels resultats obtinguts. El seu testimoni serà la millor publicitat. De moment, no pateixis els conflictes, t'ajudarem a resoldre'ls. Recorda a qui pots dirigir-te per iniciar una mediació:

1. L'equip de mediació, format per
 - a. Professorat: Josep M. Almacellas, Carmen Dolon, Teresa París, Eugenia Vázquez.
 - b. Alumnes: Sergi Baños, Naia Martínez, Pau Mascarell, Mario Mendiburo, Ester Piera, Helena Rodríguez.
2. La tutora o el tutor
3. Qualsevol altre professor
4. Els delegats de curs

Què han de fer els delegats? Per què són necessaris?

Els delegats intervenen molt activament en la preparació de les festes. Si no hi fossin, com ens ho faríem? I per comunicar als alumnes el dia de les sortides o altres informacions?

Els delegats poden ajudar els alumnes amb els problemes de classe, anar a reunions, trasmetre informació, escoltar per igual tots els companys, dinamitzar la classe, mediar conflictes, donar exemple a la classe i ser responsables.

A l'institut estem fent un curs de delegats on ensenyem a parlar en públic, a dir molt amb poques paraules, a saber què és un delegat... Aquest curs és una de les solucions als problemes que els delegats tenim. Altres formes d'ajudar els delegats serien que els tutors fessin més cas, quan els delegats donen propostes o fan de portaveus de la classe; que els alumnes ajudin els delegats callant, escoltant, atenent... I que opinin sobre els temes que exposa el delegat.

Els tallers de la castanyada

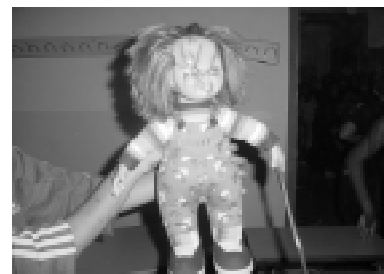
Els tallers de la castanyada '04 en el Mercè van ser d'allò més interessant. Van haver-hi tallers de por, altres de diversió, de relaxació...

El taller que va tenir més èxit va ser el túnel del terror, ja que a la gent li agraden més els tallers d'intriga o de por, com en aquest taller, que mai saps quan apareix aquesta gent que es disfressa per fer por als alumnes que hi participen. El túnel del terror ha estat sempre el taller de més participació.

Hi havien també uns altres tallers, com el de la construcció de les bitlles. En aquest taller també va participar-hi bastant gent. Consistia a construir bitlles a partir d'una corda, d'uns quants globus i una mica d'arròs. En aquests tallers de la Castanyada han participat alumnes de primer d'ESO amb alumnes de sisè del Patufet.

I matges dels tallers de jocs, Manga, fer cues, Túnel del terror i Ioga

Olé
Eulàlia!

Les sortides de Tutoria

Els alumnes de 2n d'ESO vam fer la sortida de tutoria el dia 28 de setembre al parc de Gualba. Hi van anar 8 profes: l'Adolf, professor d'educació física; el Juan Luís, professor de tecnologia; el José María Bermúdez; professor d'anglès; la Montse Bolós, professora de naturals; l'Eugenia; professora de socials; el Miquel Angel, professor de matemàtiques; l'Eva, professora d'anglès i la Montse, professora de llengua catalana i fotògrafa oficial de la sortida.

Vam arribar a l'institut entre un quart i un quart i mig de nou; sortíem amb els autocars a dos quarts tocats. Una hora i mitja després vam parar per esmorzar poc abans d'arribar al parc. Després de mitja hora vam reprendre el viatge i vam arribar al parc en un moment. Ens van portar a una gran esplanada on ens van deixar jugar.

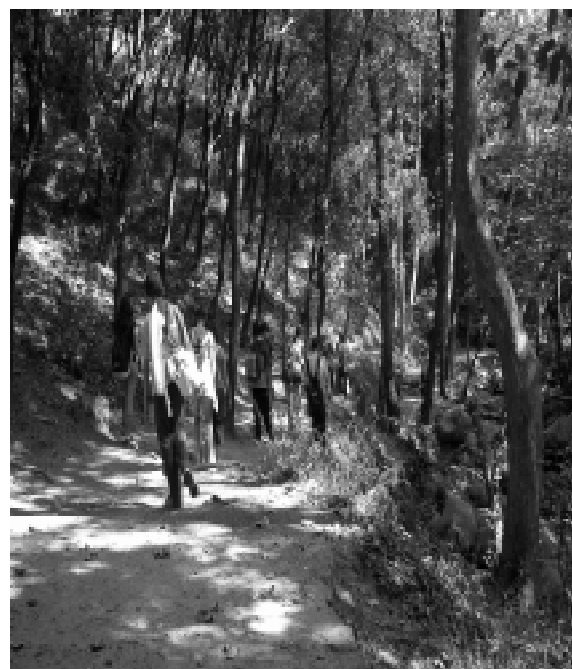
Per torns, els diferents grups anaven a una sala i els ensenyaven una pel·lícula on unes persones amb interessos diferents (pagès, polític, ecologista...) opinaven sobre el parc natural de Gualba. Després d'això, ens van dividir en grups i ens van donar a cada grup el nom d'un personatge per representar-lo. Vam pujar durant una estona per la muntanya, i vam quedar a una hora concreta per tornar al lloc de trobada. Els grups havien de buscar-hi uns cartells d'uns personatges semblants als de la pel·lícula; en aquests cartells hi havien escrites les idees que defensava cada personatge sobre el parc. Els grups les havien d'escriure en un paper. Per trobar aquests cartells ens van donar un mapa on estaven assenyalats. Després de fer l'activitat, vam tornar el material als monitors i vam comentar que un grup d'alumnes havia estat estripant els cartells. Mentre baixava per la muntanya, la gent s'aturava per menjar-se l'entrepà al costat d'una riera.

Després de menjar, la gent va anar cap a l'esplanada, on també hi havia un parc, un llac, una pista de futbol i unes barbacoes on s'estava fent carn a la brasa. Allà estava tothom jugant com nens o parlant com adults; hi havia de tot una mica. La majoria dels alumnes van estar jugant amb l'aigua i per sort o desgràcia van quedar xops fins a dalt. Abans de sortir cap a casa, van cridar a tothom perquè tornessin. Però uns quants que estaven a la pista de futbol, a l'altra banda del riu, no ho van sentir. Fins que no va arribar tothom, no vam sortir. Durant el viatge no callava ningú. A un dels autobusos, el va parar la policia; no se sap per què, és una incògnita. Si ho voleu saber pregunteu-li a Juan Luís: deu ser que van vindre a buscar-lo?

Per altra banda, la sortida de tutoria de 4rt d'ESO va ser a Tarragona. A la següent imatge, observem la imatge del grup a les portes de la Catedral

Victòria Rey i Laura Urchaga

GIMCANA DEL MERCE

En aquest article parlarem de la gimcana que van fer els nens de primer d'ESO i els de 6è del Patufet Sant Jordi.

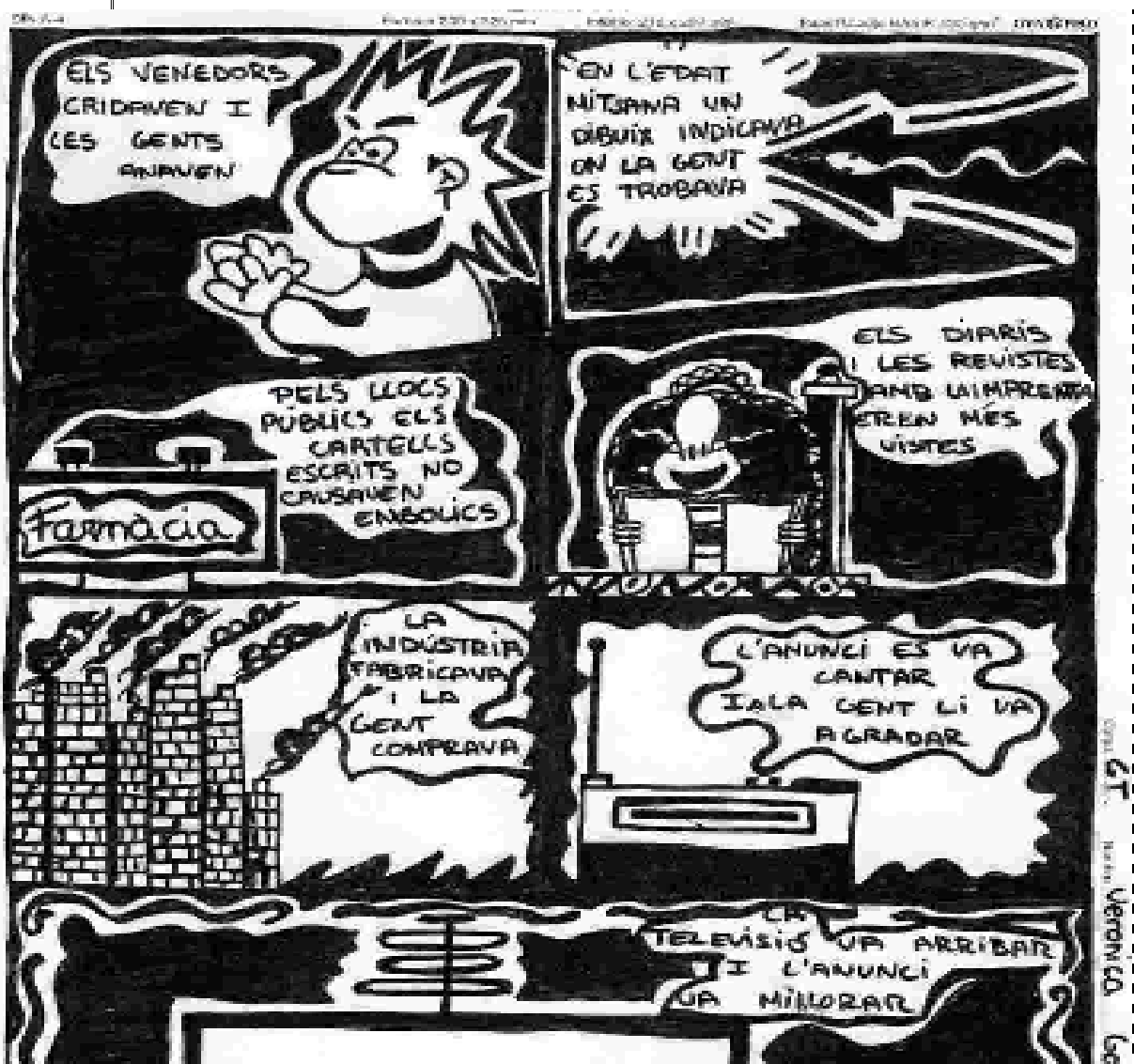

La gimcana l'organitzaven alguns alumnes de 2n d'ESO, els de 3r i alguns de 4t. Estava molt ben organitzada, perquè els tallers estaven ben distribuïts, eren molt variats i això va afavorir el funcionament dels tallers. Principalment, el nens s'ho van passar bé, depenent dels gustos de cadascú. Els de 6è, majoritàriament, s'ho van passar millor, perquè per a ells aquesta activitat era nova; però, en canvi, alguns de primer d'ESO es van avorrir mes, perquè ja ho havien fet l'any.

Les proves que hi havia en aquesta gimcana eren les següents: Petar globus amb els ulls tapats, afaitar globus, pintar amb la boca, fer un dibuix, arrancar cebes, carrera de sacs, estirar la corda i portar una pilota amb alguna part del cos. Les proves es feien principalment en el pati, però també es feien al vestíbul del costat del gimnàs i en alguna classe.

Agraim a les noies i als nois del CV de 4t «La Publicitat» la seva col·laboració en la revista. I a tota la gent de dibuix, la col·laboració en la festa de la castanyada i en l'Arbre de Nadal.

Princesa de dia, bruixa de nit.

Aquesta és la història d'una estudianta d'institut que tenia doble personalitat. Tots els estudiants la veien com una noia innocent, distreta, ingènua i amable. Però en realitat era una aprenent de bruixa que a la nit sortia a fer el mal...

A la noia li agradava un noi de la seva classe, però ell, pervers, no li feia gens de cas. Ella se sentia trista, desconsolada. Li enviava mil i una indirectes, però el noi les rebutjava totes.

La noia, totes les nits, sortia a fer crueldats, perquè es transformava en una malvada bruixa, seductora, dedidida, trenca-cors... Una nit de dissabte, va decidir oblidar-se del noi i conèixer nova gent. Mentre ho pensava, passava volant, amb la seva escombra, per davant d'una discoteca i, sense pensar-s'ho dues vegades, es va posar a la cua; però no va haver d'esperar gaire, perquè amb el vestit tan provocatiu que duia, la van deixar entrar en veure-la. A dins va veure un grup de noies que la van portar a ballar i es van fer molt amigues. I els va explicar per què havia anat en aquella discoteca. Per alegrar-la, li van voler presentar un noi i... sorpresa! Era aquell noi de la classe que tant la ignorava. Ell, en veure-la, es va quedar enamorat a l'instant i la noia, en sentir les insinuacions, les va rebutjar com ell feia a l'escola com a venjança. Ell, en acabar la nit, va voler acompanyar-la fins a casa. Ella va acceptar modestament, però quan es va adonar que ell la reconeixeria en veure on vivia, en un acte reflex, va dir que estava d'estudiant d'intercanvi a casa d'una noia de la seva mateixa mateixa edat.

El noi va reconèixer la casa i va afirmar que hi vivia una companya de classe que li semblava molt guapa i la noia li va preguntar si l'hi podia dir; però, per mala sort, ell li va respondre que no li digues re.

La noia, abans d'acomiar-se, li va explicar que sols vindria els caps de setmana i que es podien trobar cada dissabte a la nit al mateix lloc. Tots dos van estar-hi d'acord. Al dilluns el noi li preguntava molt sobre la noia misteriosa. Ella, encantada de estar amb ell, li va explicar coses. Però va veure que ell no estava amb ella perquè sí, sinó perquè volia saber coses de l'amiga misteriosa.

El dissabte següent, la noia misteriosa li va confessar que ell agradava a la seva companya d'escola i ell va admetre que ella també li agradava força. I la noia misteriosa va preguntar-li si li podia dir a la seva amiga, però ell va preferir demanar-li per sortir a l'escola, per si la noia misteriosa li deia alguna cosa d'estrany. El dilluns, el noi, a l'hora del pati, va agafar la noia i li confessar que li agradava. Ella li va desvelar que ella era la noia misteriosa i que si no hagués sigut per ella, no haurien sortit. El noi va reflexionar i va arribar a la conclusió que tenia raó, ja que la va conèixer millor gràcies a la bruixa dolenta...

Victòria Rey i Laura Urchaga

Entreteniments

Acudits

Dos metges discutien sobre un home.

L'un deia que tenia els genolls malament i l'altre deia que tenia un pinçament a l'esquena. Al final es van decidir a preguntar-l'hi.

I l'home va dir: al principi jo pensava que era un pet petitó, però al final va resultar que va sortit tot.

—Mare, al col·legi em diuen mico.

—Tranquil fill, vés a la teva habitació. Ah! i pentina't la cara.

—Mare, a l'escola em diuen pelut.

—Manolo! Corre, que el gos parla!

Estava Jaimito a l'escola i la professora li pregunta:

—Jaimito, digue'm una paraula que comenci per la lletra M.

—Paella.

—Jaimito, on porta «paella» la M?

—Al mànec.

—Filla, diuen les veïnes que et fiques al llit amb el teu nòvio.

—Mare, la gent és tant tafanera...! Una es fica al llit amb qualsevol i ja diuen que és el teu nòvio.

Laberints

